

بررسی تأثیر تراکم‌های مختلف بوته بر عملکرد و اجزاء عملکرد چهار رقم گندم در منطقه اهواز

Effect of plant densities on yield and yield components in four cultivars of wheat in Ahvaz region.

محترار قبادی^۱، علی کاشانی^۲ و رضا مامقانی^۳

چکیده

به منظور بررسی تأثیر تراکم‌های مختلف بوته بر عملکرد و اجزاء عملکرد چهار رقم گندم نان، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۷۶-۷۷ انجام شده است. آزمایش بصورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام گرفت. فاکتورها شامل رقم در چهار سطح (فلات، اترک، ویناک و مارون) و تراکم بوته در پنج سطح (۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰ و ۵۰۰ بوته در مترمربع) بودند. نتایج آزمایش نشان داد که اثر رقم بر روی عملکردهای بیولوژیک، دانه، کاه و شاخص برداشت در سطح ۱٪ معنی دار شد. اثر تراکم بوته در مترمربع نیز بر روی این صفات (با استثنای عملکرد کاه) معنی دار شد ولی اثر متقابل آنها معنی دار نگردید. رقم اترک با ۵۷۲۸/۱۵ کیلوگرم در هکتار به ترتیب دارای ییشترين و کمترین عملکرددانه بودند. با افزایش تراکم بوته در مترمربع، عملکرد بیولوژیکی افزایش یافت. ییشترين عملکرد دانه در رقم‌های فلات و اترک در تراکم ۵۰۰ بوته و در رقم‌های ویناک و مارون در تراکم ۰۱۰ بوته حاصل گردید. در مطالعه اجزای عملکرد نیز مشخص شد که اثرات رقم و تراکم بوته بر روی تعداد سنبله در مترمربع، تعداد سنبله در سنبله، تعداد دانه در سنبله و وزن هزار دانه در سطح ۱٪ معنی دار بود، ولی اثر متقابل فقط برای تعداد سنبله در مترمربع و وزن هزار دانه معنی دار شد. ییشترين تعداد سنبله در مترمربع در رقم ویناک، ییشترين سنبله در سنبله در رقم اترک و ییشترين وزن هزار دانه مربوط به رقم مارون بود. در هر چهار رقم، با افزایش تراکم بوته در واحد سطح، تعداد سنبله در مترمربع تنها مؤلفه‌ای از اجزاء عملکرد بود که افزایش نشان داد.

واژه‌های کلیدی: گندم، تراکم، عملکرد، اجزای عملکرد، دانه و کاه، شاخص برداشت.

به طور کلی بمنظور افزایش تولید گندم در واحد سطح، انجام توأم عملیات به زراعی و به نزدی ضروری به نظر می‌رسد و هنگامی که این دو روش همراه یکدیگر به کار گرفته شوند از ثمربخشی ییشتري برخوردار خواهند بود (گاردنر و همکاران، ۱۳۷۳). برخی اعتقاد دارند که گندم به دلیل داشتن خاصیت

مقدمه

میزان عملکرد گندم تحت کنترل دو عامل ژنتیپ و محیط است. ارقام مختلف پتانسیل عملکرد متفاوتی از خود نشان می‌دهند، حتی یک رقم نیازمندی‌ای به منطقه دیگر عملکرد یکسانی ندارد (نورمحمدی و همکاران، ۱۳۷۶).

تاریخ پذیرش: ۱۳۷۹/۲/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۳۷۸/۷/۸

۱- کارشناس ارشد زراعت
۲- به ترتیب استاد و دانشیار دانشگاه شهید چمران - اهواز

تولید ناکافی اجزاء عملکرد را جبران کنند ولی برخی این توانایی را ندارند (پیتر و همکاران، ۱۳۷۲) داروینکل (Darwinkel, 1978) به منظور کسب اطلاعاتی در زمینه الگوی تولید دانه گندم، اثر تراکم‌های گیاهی^۵، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ و ۸۰۰ بوته در مترمربع رامورد آزمایش قرارداد و نتیجه گرفت که یک افزایش ۱۶۰ برابری در تراکم بوته (۵ به ۸۰۰ بوته در مترمربع) منجر به افزایش ۳ برابری در عملکرد دانه (۲۸۲ به ۸۵۰ گرم در مترمربع) شد، در تراکم‌های بالاتر سنبله‌ها و دانه‌های بیشتری تولید گردید اما عملکرد دانه افزایش محسوسی نداشت. همچنین حداکثر وزن هزار دانه و شاخص برداشت در تراکم ۵۰ بوته در مترمربع بدست آمد. مطالعات ایوانز (۱۳۶۹) مبتنی بر این است که وزن دانه در ارقام جدید گندم تحت تأثیر تراکم بوته قرار نمی‌گیرد، این مطلب نظر کربی (Kirby, 1967) که بیان نموده بود وزن دانه بالافزايش تراکم سریعاً کاهش می‌یابد را رد کرد. به عقیده ایوانز (۱۳۶۹) عکس العمل افزایش وزن دانه گندم در ارقام مختلف و در تراکم‌های بالا متفاوت بوده و دارای روند خاصی نمی‌باشد.

دستیابی به حداکثر عملکرد، یا بوسیله افزایش تراکم گیاهی و یا با افزایش عملکرد تک بوته امکان پذیر است. به منظور تصمیم‌گیری برای انتخاب یکی از این دو راه، در نظر گرفتن مبانی تشکیل عملکرد ضروری است و چون اثرات فرایندهای تشکیل‌دهنده عملکرد در رابطه با رقم، عملیات کاشت و شرایط اقلیمی روند ثابتی ندارد، بایستی تراکم کاشت براساس هر مورد تعیین شود. به دنبال مشخص شدن نتایج چنین تجربیات تحقیقاتی است که می‌توان مقدار بذر را در واحد سطح بر حسب رقم، منطقه کاشت، حاصلخیزی خاک و... توصیه نمود. هدف از این تحقیق بررسی اثر تراکم‌های مختلف بوته در واحد سطح بر روی عملکرد و اجزای عملکرد و همچنین تعیین تراکم مطلوب در ارقام با قدرت پنجه‌زنی متفاوت مورد کشت در منطقه اهواز بوده است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۷۶-۷۷ در مزرعه

پنجه‌زنی، دارای انعطاف‌پذیری بالایی از نظر تراکم بوته می‌باشد، به طوری که در دامنه وسیعی از تراکم بوته، تعداد سنبله قابل برداشت و نهایتاً عملکرد دانه مشابه خواهد بود. ولی گزارش شده است که اگر عملکرد دانه مورد نظر باشد تراکم بوته مناسبی وجود دارد که در آن تراکم، عملکرد دانه حداقل است. و چنانچه تراکم کم باشد از پتانسیل تولید به نحو بهینه استفاده نمی‌گردد و در فراتر از تراکم مطلوب نیز مواد فتوسنتری بجای این که صرف تولید دانه بیشتر شوند صرف رشد رویشی یا تنفس گیاه می‌گردد (استوسکف، ۱۳۷۴ و گاردنر، ۱۳۷۳).

هاکل و بیکر (Hucle and Baker, 1989) که سه رقم گندم بهاره را در شرایط آب و هوایی نیمه خشک و در تراکم‌های بوته ۴۰، ۴۰، ۱۶۰، ۸۰، ۳۲۰ و ۶۴۰ بوته در مترمربع مورد آزمایش قراردادند به این نتیجه رسیدند که عملکرد دانه تاسطح ۶۴۰ بوته در مترمربع در سال ۱۹۸۴ و تا ۳۲۰ بوته در سال ۱۹۸۵ افزایش یافت. شیرانی فر (۱۳۷۴) در آزمایشی به این نتیجه رسید که اثر رقم و تراکم بوته بروی عملکردهای کل، دانه، کاه و شاخص برداشت معنی دار بود و حداکثر عملکرد دانه در تراکم ۴۰۰ بوته در مترمربع به دست آمد. رادمهر و همکاران (۱۳۷۲) که گندم رقم فلات را در تراکم‌های ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰، ۶۰۰ و ۷۰۰ بوته در مترمربع مورد مقایسه قرار دادند، نتیجه گرفتند که بیشترین عملکرد دانه در تراکم ۴۰۰ بوته حاصل شد. طباطبایی (۱۳۷۲) و راهنمای (۱۳۷۲) مشاهده کردند که بالافزايش تراکم بوته از ۳۰۰ به ۶۰۰ بوته در مترمربع، عملکرد دانه افزایش یافت ولی بین سطوح مختلف تراکم، اختلاف معنی دار مشاهده نشد.

در مورد گندم بین اجزاء عملکرد، حالت جبران کنندگی نسبی وجود دارد. مثلاً در ارقامی که دارای پنجه‌های بیشتری هستند تعداد سنبله در واحد سطح افزایش می‌یابد ولی تعداد دانه در سنبله و وزن دانه‌ها کمتر خواهد بود. افزایش وزن دانه فقط تا حدی کاهش تعداد دانه را جبران می‌کند. همچنین با کوتاه شدن فصل رشد، توانایی جبران کم می‌شود. گزارش شده است که بین ژنوتیپ‌ها از نظر توانایی کلی جبران و توانایی هریک از اجزاء عملکرد، تفاوت وجود دارد. بعضی ژنوتیپ‌ها قادرند که

بیولوژیک، دانه و کاه، شاخص برداشت، تعداد سنبله برداشت شده در واحد سطح، تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در سنبله، وزن هزار دانه، درصد نیتروژن در دانه و کاه بوسیله دستگاه مخصوص اندازه‌گیری نیتروژن (Kjeltec Auto-analizer) و هم چنین میزان نیتروژن جذب شده در ماده خشک کل، دانه و کاه تعیین شد. تجزیه واریانس داده‌ها و رسم نمودارها به ترتیب با استفاده از نرم افزارهای SAS و HARWARD GRAPHIC انجام گردید و میانگین‌ها براساس آزمون دانکن مقایسه شدند.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس عملکرد و اجزاء آن در جدول ۱ ارائه گردیده است. همانگونه که مشاهده می‌گردد بین چهار رقم از نظر عملکردهای بیولوژیک، دانه و کاه، شاخص برداشت، تعداد سنبله در مترمربع، تعداد سنبله در سنبله، تعداد دانه در سنبله و وزن هزار دانه اختلاف معنی‌دار وجود دارد. با بررسی مقایسه میانگین‌های بین ارقام (جدول ۲) ملاحظه می‌گردد که عملکردهای بیولوژیک و دانه در رقم اترک بیشتر، و در رقم مارون کمتر از ارقام دیگر است. عملکرد کاه نیز در رقم اترک و ویناک و مارون به ترتیب بیشترین و کمترین مقدار است. براین اساس، ویناک و مارون به ترتیب بیشترین و کمترین شاخص برداشت را به خود اختصاص داده‌اند. مقایسه میانگین‌های اجزاء عملکرد در ارقام نشان می‌دهد که تعداد سنبله قابل برداشت در واحد سطح، در رقم ویناک بیشتر از سه رقم دیگر بدست آمده است، علت این امر را می‌توان به کوچک بودن و حالت عمودی برگ‌ها و پاکوتاهی رقم ویناک و به تبع آن وجود رقابت درون و بین گیاهی کمتر، در مقایسه با ارقام دیگر نسبت داد. رقم فلات با ۲۰/۰۱ سنبله، بیشترین تعداد دانه در سنبله و رقم اترک با ۴۸/۲۸ دانه، بیشترین تعداد دانه در سنبله را در میان ارقام مربوطه به خود اختصاص داده‌اند. رقم مارون نیز با ۳۴/۴ دانه در سنبله در پائین‌ترین سطح قرار گرفته است. نکته قابل توجه این است که رقم مارون نسبت به رقم‌های فلات، اترک و ویناک به ترتیب تعداد ۱۰/۲۵، ۱۳/۸۸ و ۷/۷۷ دانه در سنبله کمتر دارد. این خصوصیت، یکی از ویژگی‌های منفی

آزمایشی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز که در جنوب غربی شهر اهواز و در حاشیه غربی رود کارون واقع است، در زمینی با بافت لومی‌شنی و با pH برابر ۷/۵ و مواد آلی ۶۵/۰ درصد انجام گرفت. میزان نیتروژن کل و فسفر قابل جذب خاک به ترتیب ۰۳۷/۰ درصد و ۶/۳ میزان PPM بود. بارندگی در طول دوره آزمایش ۲۶۲/۹ میلی متر و میانگین حداقل درجه حرارت ۱۱/۳ درجه سانتی‌گراد در دی ماه ۱۳۷۶ و میانگین حداقل ۲۹/۹ درجه در اردیبهشت ۱۳۷۷ ثبت شده است. تیمارها شامل دو فاکتور رقم در چهار سطح (C_1 =فلات، C_2 =اترک، C_3 =ویناک و C_4 =مارون) و تراکم بوته در پنج سطح (D_1 =۲۰۰، D_2 =۳۰۰، D_3 =۴۰۰، D_4 =۵۰۰، D_5 =۶۰۰) بوته در متر مربع) بودند. آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد، بین ترتیب ۲۰ تیمار در ۸ واحد آزمایشی یا کرت مورد بررسی قرار گرفتند. هر کرت به مساحت ۸ مترمربع و ۱۳ خط کاشت با طول ۴ متر و فاصله خطوط ۱۵ سانتی‌متر کشت شدند. خطوط کاشت اول و دوم از هر طرف به عنوان حاشیه خطوط نمونه‌برداری، خطوط کاشت سوم و چهارم از هر طرف به عنوان خطوط نمونه‌برداری و خط پنجم از هر طرف به عنوان حاشیه خطوط نهایی و سه خط وسط کرت نیز به عنوان خطوط برداشت عملکردن‌نهایی در نظر گرفته شدند. نیم متر از هر طرف طول نیز به عنوان حاشیه جانی در نظر گرفته شد. قبل از کشت، با در نظر گرفتن شاخص‌های وزن هزار دانه، خلوص و قوه نامیه بذر و همچنین تراکم بوته مورد نیاز برای هر تیمار آزمایشی، میزان بذر هر خط کاشت تعیین شد و برای اطمینان از بدست آوردن تراکم بوته‌های مورد نظر، پنج درصد بذر بیشتری برای هر خط کاشت اختصاص داده شد، به همین خاطر در مرحله ۳-۴ برگی و قبل از شروع مرحله پنجه‌زنی، بوته‌های سیز شده روی هر خط کاشت شمارش شده و بوته‌های اضافه بر تراکم موردنظر، به طور کامل ریشه‌کن شدند. در تاریخ ۲۷ آذر ۱۳۷۶ کشت بذر انجام شد. در مراحل مختلف رشد گندم در مزرعه ۷ نوبت نمونه‌برداری صورت گرفت. سطح هر نمونه‌برداری ۱۲۰۰ سانتی‌مترمربع و سطح برداشت نهایی ۱/۲۵ مترمربع بود. در تاریخ ۱۹ اردیبهشت ۱۳۷۷ نیز به برداشت اقدام گردید و عملکردهای

جدول ۱ - تجزیه واریانس عملکرد و اجراء عملکرد (پیانگین مربوطات).

Table 1. Analysis of variance for yield and yield components (Mean of squares=MS).

| S.O.V. | Biological yield (kg/ha) | | Grain yield (kg/ha) | | Straw yield (kg/ha) | | Harvest index (%) | | No. of spike /m ² | | No. of spikelet per spike | | No. of grain (g) | | | |
|-------------|-----------------------------|--------------|------------------------|--------------|------------------------|--------------|----------------------|--------------|---------------------------------|--------------|------------------------------|------|---------------------|------|------|--|
| | نکار | تعداد پرورشی | نکار | تعداد پرورشی | نکار | تعداد پرورشی | نکار | تعداد پرورشی | نکار | تعداد پرورشی | نکار | نکار | نکار | نکار | نکار | |
| Replication | 437313.9 * | 43130.1 ns | 647678.6 * | 10.22 ns | 649.95 ns | 0.631 ns | 5.582 * | 0.181 ns | | | | | | | | |
| نکار | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Cultivar | 12062931.4 ** | 8264521.5 ** | 6344419.9 ** | 276.97 ** | 30554.21 ** | 11.24 ** | 691.56 ** | 117.12 ** | | | | | | | | |
| نام برگ | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Density | 7758624.5 ** | 5929984.1 ** | 190827.4 ns | 129.92 ** | 68151.03 ** | 6.73 ** | 145.63 ** | 1.28 ** | | | | | | | | |
| نر تکثیر | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Interaction | 119996.9 ns | 78299.2 ns | 295167.2 ns | 8.13 ns | 2018.62 ** | 5.1 ns | 2.80 ns | 0.445 * | | | | | | | | |
| C.D | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Error | 129629.39 | 62264.9 | 186595.5 | 4.40 | 588.29 | 0.484 | 5.05 | 0.229 | | | | | | | | |

* and ** : Significant at the 5% and 1% levels, respectively , ns: Non significant.

* ns: نسبت معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪ ، ns: نسبت معنی دار نیست.

مارون بیشتر از ارقام دیگر بdest آمده ، باین وجود قادر به جبران کمبود تعداد دانه در سنبله نبوده است.

رقم مارون محسوب می شود که عامل اصلی پایین بودن عملکرد دانه آن نیز می باشد. هر چند وزن هزار دانه در رقم

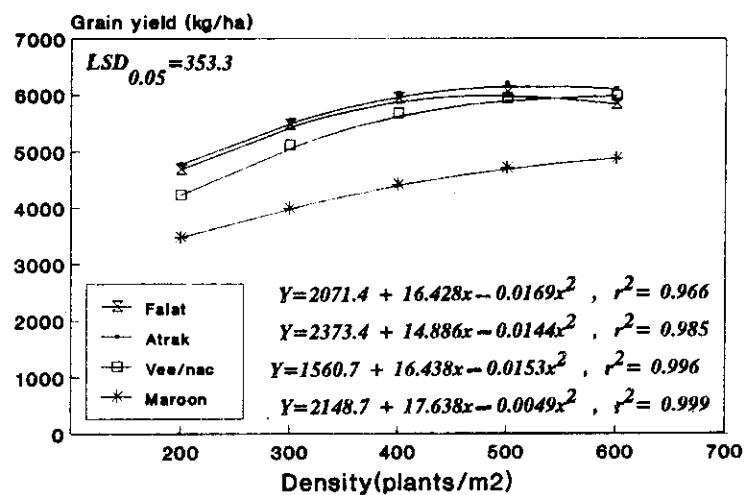
جدول ۲ - مقایسه میانگین عملکرد و اجزاء عملکرد بین ارقام (دانکن % ۵) .

Table 2. Mean comparison for yield and yield components in cultivars.

| Traits | صفات | ارقام | | | |
|--------------------------------------|--|----------------------|----------------------|----------------------|----------------------|
| | | فلات | اترک | ویناک | مارون |
| Biol. yield | عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار) (kg/ha) | 13467.4 ^b | 14403.2 ^a | 12771.4 ^c | 12757.0 ^c |
| Grain yield (kg/ha) | عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) | 5600.4 ^a | 5728.7 ^a | 5270.7 ^b | 4315.5 ^c |
| Straw yield (kg/ha) | عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار) | 7968.0 ^b | 8674.5 ^a | 7400.6 ^c | 8441.4 ^a |
| Harvest Index (%) | شاخص برداشت (درصد) | 41.23 ^a | 39.72 ^b | 41.94 ^a | 33.75 ^c |
| No. of spike/m ² | تعداد سنبله در مترمربع | 514.0 ^b | 521.8 ^b | 537.8 ^a | 448.9 ^c |
| No. of spikelet per spike | تعداد سنبلچه در سنبله | 20.01 ^a | 19.98 ^a | 18.52 ^b | 18.95 ^b |
| No. of grain per spike | تعداد دانه در سنبله | 44.65 ^b | 48.28 ^a | 42.17 ^c | 34.40 ^d |
| 1000 GW(g) | وزن هزار دانه (گرم) | 36.75 ^b | 34.25 ^d | 35.12 ^c | 39.75 ^a |
| میزان نیتروژن جذب شده در ماده خشک کل | | | | | |
| N uptake in biological yield (kg/ha) | | 167.23 | 168.66 | 157.71 | 143.99 |
| میزان نیتروژن جذب شده در دانه | | | | | |
| N uptake in grain yield (kg/ha) | | 125.29 | 129.66 | 121.03 | 98.22 |
| میزان نیتروژن جذب شده در کاه و کلش | | | | | |
| N uptake in straw yield (kg/ha) | | 41.94 | 39.00 | 36.68 | 45.77 |

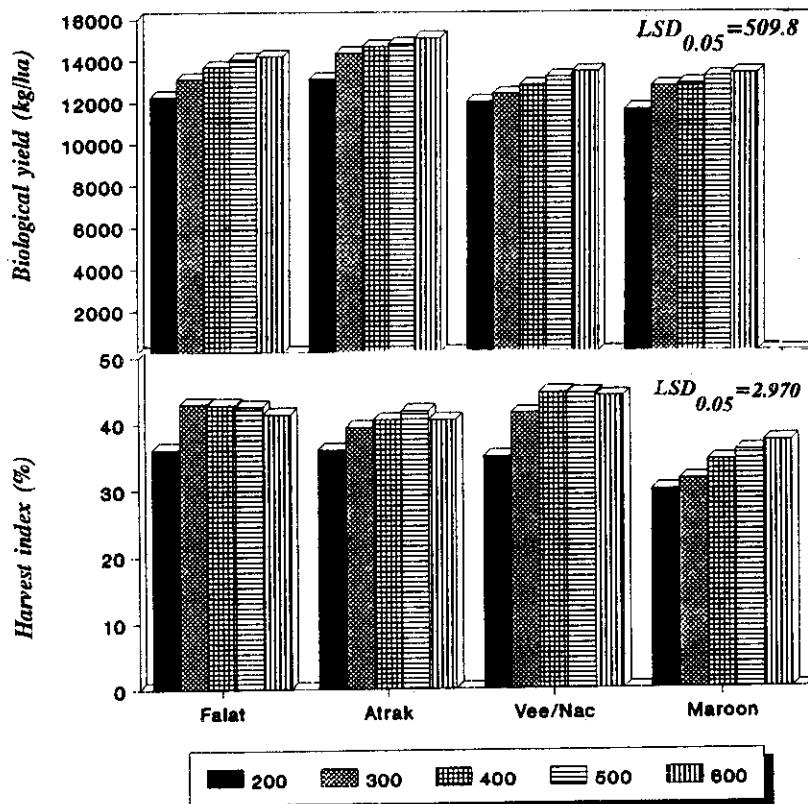
حداکثر باشد. لذا در طرح های تراکم بایستی از معادلات رگرسیون کمک گرفت . هالیدی (Holliday,1960) مقالات متعددی را خلاصه کرده و معادله منحنی عملکرد دانه را بصورت $Y = a + bx + cx^2$ ارائه داده است که نیز Y و x به ترتیب عملکرد دانه و تراکم بتوه در واحد سطح ، a ، b و c ضرایب رگرسیونی هستند. براین اساس معادله فوق برای رقم ها و تراکم های مورد استفاده در این آزمایش بسط داده شدند (نمودار ۱) . نتایج محاسبات نشان داد که تراکم مطلوب برای رقم های فلات ، اترک ، ویناک و مارون به ترتیب ۴۸۶ ، ۵۰۰ ، ۵۱۵ ، ۵۳۵ و ۷۷۳ بتوه در مترمربع به دست می آمد. پس مشاهده می گردد که تراکم مطلوب سه رقم اول در محدوده تراکم های بکار برده شده قرار دارد ولی برای رقم کم پنجه مارون اینطور نیست و رقم اخیر ظرفیت پذیرش تراکم بیشتر از ۶۰۰ بتوه در مترمربع (بالاترین سطح تراکم در این آزمایش) را نیز دارد. سالازار و همسکاران (Salazar et al., 1994) نیز

بررسی مقایسه میانگین های تراکم های مختلف بتوه در واحد سطح (جدول ۳) نشان می دهد که با افزایش تراکم بتوه در واحد سطح ، در هر چهار رقم عملکرد بیولوژیک (نمودار ۲) افزایش نشان می دهد. در رقم های فلات و اترک که از قدرت پنجه زنی بیشتری برخوردارند بالاترین عملکرد دانه در تراکم ۵۰۰ بتوه در مترمربع به دست آمده و در تراکم ۶۰۰ بتوه ، عملکرد دانه کاهش نشان می دهد. این در حالی است که در رقم های ویناک و مارون که پنجه های کمتری تولید کرده اند، با افزایش تراکم بتوه در مترمربع ، عملکرد دانه نیز سیر صعودی داشته و بیشترین عملکرد دانه دو رقم اخیر در تراکم ۶۰۰ بتوه به دست آمده است (نمودار ۱). لازم به ذکر است در طرح های که بر روی تراکم بتوه در واحد سطح اعمال می گردد نتیجه به دست آمده به طور قطعی مطلوب ترین تراکم نمی باشد، چون ممکن است تراکم خارج از تراکم های به کاربرده شده وجود داشته باشد که در آن تراکم، عملکرد دانه



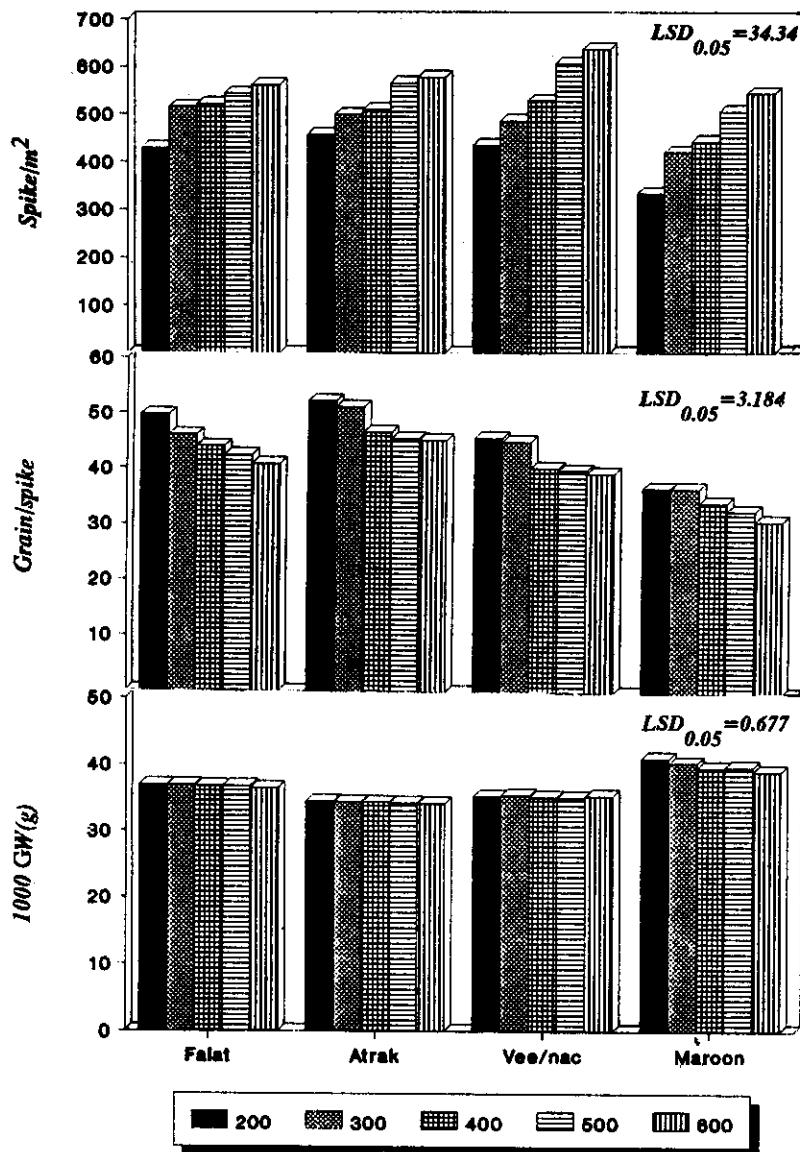
نمودار ۱- عملکرد دانه در تیمارهای مختلف (کیلوگرم در هکتار).

Fig 1. Grain yield in different treatments (kg/ha).



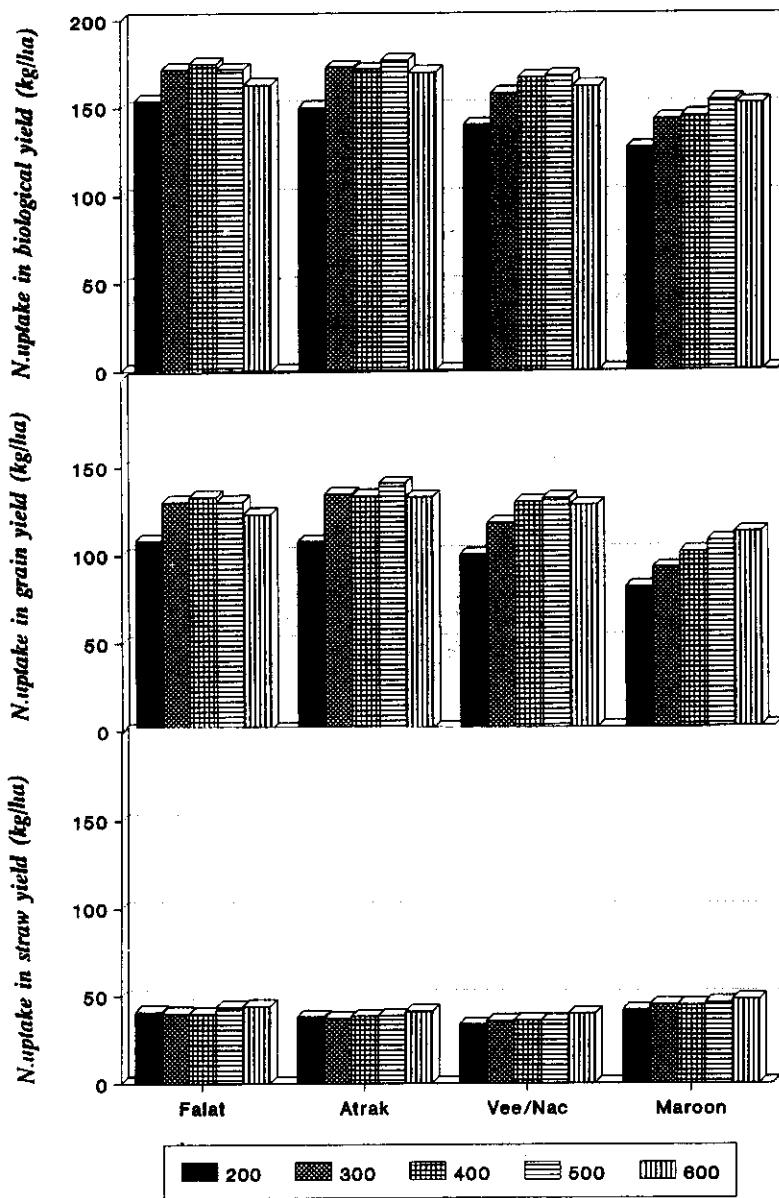
نمودار ۲- عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار) و شاخص برداشت (درصد) در تیمارهای مختلف.

Fig 2. Biological yield (kg/ha) and harvest index (%) in different treatments



نمودار ۳- تعداد سنبه در متر مربع، تعداد دانه در سنبه و وزن هزاردانه (گرم) در تیمارهای مختلف.

Fig 3. Number of spike/m², grain/spike and 1000 GW in different treatments.



نمودار ۴- میزان ازت جذب شده در عملکرد بیولوژیکی، دانه و کاه در تیمارهای مختلف (کیلوگرم در هکتار).

Fig 4. Rate of nitrogen uptake in biological, grain and straw yield in different treatments (kg/ha).

سطح تنها مؤلفه‌ای است که افزایش نشان می‌دهد و اجزاء دیگر از قبیل تعداد سنبلاچه در سنبله، تعداد دانه در سنبله و وزن هزار دانه کاهش می‌یابند (نمودار ۳). با توجه به میزان جذب ازت در ماده خشک کل، دانه و کاه در ارقام و تراکم‌های مختلف (جدول ۲ و ۳) مشخص می‌شود در ارقام و یا تراکم‌هایی که از عملکرد ماده خشک، دانه و کاه بیشتری برخوردارند، میزان نیتروژن جذب شده نیز در ماده خشک کل، دانه و کاه بیشتر می‌باشد (نمودار ۴).

به همین ترتیب برای برازش (Fitting) داده‌ها و به دست آوردن تراکم مطلوب، از معادله درجه دوم استفاده کردند. بدین صورت مشخص می‌شود که عملکرد دانه رابطه‌ای سهمی با تراکم بونه در واحد سطح دارد و بالاتر از حد مطلوبی از تراکم، عملکرد دانه کاهش خواهد یافت، براین اساس، باافزایش تراکم، فرایندهای خودتنظیمی عمل کرده و وابستگی عملکرد دانه به تراکم، روند مجانبی می‌یابد.

هم چنین نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که در میان اجزاء عملکرد، با افزایش تراکم بونه، تعداد سنبله در واحد

جدول ۳ - مقایسه میانگین عملکرد و اجزاء عملکرد در سطوح تراکم بونه (دانکن ۵%).

Table 3. Mean comparison for yield and yield components in levels of plant density.

| Traits | صفات | Density (plant/m ²) | | | | | تراکم (بونه در مترمربع) |
|--------------------------------------|------------------------------------|---------------------------------|----------------------|----------------------|----------------------|----------------------|-------------------------|
| | | 200 | 300 | 400 | 500 | 600 | |
| Biol. yield(kg/ha) | عملکرد بیولوژیکی(کیلوگرم در هکتار) | 12254.0 ^d | 13146.5 ^c | 13505.2 ^b | 13822.2 ^a | 14020.7 ^a | |
| Grain yield (kg/ha) | عملکرد دانه(کیلوگرم در هکتار) | 4257.0 ^d | 5110.9 ^c | 5481.4 ^b | 5695.9 ^a | 5723.8 ^a | |
| Straw yield (kg/ha) | عملکرد کاه(کیلوگرم در هکتار) | 7997.0 ^a | 8035.5 ^a | 8023.8 ^a | 8126.3 ^a | 8296.8 ^a | |
| Harvest Index (%) | شاخص برداشت(درصد) | 34.73 ^c | 38.86 ^b | 40.60 ^a | 41.18 ^a | 40.83 ^a | |
| No. of spike/m ² | تعداد سنبله در مترمربع | 413.6 ^a | 480.0 ^d | 500.1 ^c | 555.0 ^b | 579.4 ^a | |
| No. of spikelet per spike | تعداد سنبلاچه در سنبله | 20.13 ^a | 19.87 ^a | 19.34 ^b | 18.95 ^b | 18.54 ^c | |
| No. of grain per spike | تعداد دانه در سنبله | 46.21 ^a | 44.85 ^a | 41.37 ^b | 40.25 ^b | 39.21 ^b | |
| 1000 GW(g) | وزن هزار دانه(گرم) | 36.82 ^a | 36.68 ^{ab} | 36.37 ^{bc} | 36.35 ^{bc} | 36.11 ^c | |
| میزان نیتروژن جذب شده در ماده خشک کل | | | | | | | |
| N uptake in biological yield (kg/ha) | | 137.9 | 158.49 | 165.32 | 168.32 | 167.36 | |
| میزان نیتروژن جذب شده در دانه | | | | | | | |
| N uptake in grain yield (kg/ha) | | 99.90 | 118.49 | 124.38 | 127.24 | 123.74 | |
| میزان نیتروژن جذب شده در کاه و کلش | | | | | | | |
| N uptake in straw yield (kg/ha) | | 38.99 | 40.00 | 40.94 | 41.24 | 42.00 | |

References

منابع مورد استفاده

- استوسکف، ن. ۱۳۷۴. شناخت مبانی تولید محصولات زراعی. ترجمه کوچکی، ع. و ج. خلقانی. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- ایوانز، ال.تی. ۱۳۶۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی. ترجمه مؤدب شبستری، م. و م. مجتهدی. انتشارات مرکز نشر دانشگاهی. دانشگاه تهران. ۴۳۱ صفحه.
- پیتر، ج. و. سرنی ول. روسکا. ۱۳۷۳. فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی. ترجمه کوچکی، ع. و م. بنیان اول. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد. ۳۸۰ صفحه.
- رادمهر، م.، غ. لطفعلی آینه و ع. کجباو. ۱۳۷۳. تهیه و بررسی منحنی رشد گندم فلات در جنوب خوزستان. گزارش پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی خوزستان.

راهنمای، ع. ۱۳۷۲ . تأثیر سطوح مختلف کود ازته و تراکم کاشت در مقدار محصول و کیفیت گندم رقم فلات در شرایط آب و هوایی اهواز . پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید چمران اهواز.

شیرانی فر، ب. ۱۳۷۴ . تأثیر تراکم‌های مختلف بوته بر روند پنجه‌زنی و رابطه آن با عملکرد در سه رقم گندم در شرایط آب و هوایی اهواز . پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید چمران اهواز.

طباطبایی، ع. ۱۳۷۲ . تعیین روند رشد و بررسی اثرات رژیم‌های مختلف آبیاری و تراکم بذر بر عملکرد و کیفیت گندم رقم فلات در شرایط آب و هوایی اهواز . پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید چمران اهواز.

گاردنر، پ.، آر. پی پرس و ر. میشل . ۱۳۷۳ . فیزیولوژی گیاهان زراعی . ترجمه سرمنیا، غ. و ع. کوچکی . انتشارات دانشگاه مشهد . ۴۶۸ صفحه.

نورمحمدی، ق.، ع. سیادت و ع. کاشانی . ۱۳۷۶ . زراعت . جلد اول : غلات . انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز . ۴۴۶ صفحه.

DARWINKEL, A. 1978 . Patterns of tillering and grain production of winter wheat at a wide range of plant densities.

Neth. Agric. Sci. **26**:388-398.

HOLLIDAY, R. 1960 . Plant population and crop yield. Field Crop Abst. **13**:159-167.

HUCLE, P. and R.J. BAKER. 1989. Tiller phenology and yield of spring wheat in a semi-arid environment. Crop Sci. **29**:631-635.

KIRBY, E.J.M. 1967 . The effect of plant density upon the growth and yield of barley. J. Agric. Sci. Combridge. **68**:317-324.

SALAZAR, G.M., R.O. MORENO, and G.R. SALAZAR. 1994. Response of wheat with a low plant population density to nitrogen fertilization. Terra (Mexico). **12 (2)**:259- 263.